

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Š., nar. X., bytom K.X., proti odporkyňi: **Správa katastra Námestovo** so sídlom Hattalova č. 367/15, 029 01 Námestovo, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v katastrálnom konaní, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. októbra 2010 č. k. 22Sp 106/2009-118, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. októbra 2010 č. k. 22Sp 106/2009-118 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

Rozhodnutím č. V 1474/2009-M zo dňa 09.11.2009 odporkyňa ako prvostupňový správny orgán podľa § 22 ods. 2 a § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri

nehnutelností a o zápise vlastníckých a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 162/1995 Z.z.“) zamietla návrh na povolenie vkladu kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi navrhovateľom ako predávajúcim a súčasne kupujúcim dňa 30.09.2009 do Katastra nehnuteľností v Námestove.

Podľa § 22 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. v znení platnom ku dňu podania návrhu je na katastrálne konanie príslušná správa katastra, v ktorej územnom obvode sa nachádza nehnuteľnosť.

Podľa § 31 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. v hore platnom znení správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Svoje zamietavé rozhodnutie odporkyňa odôvodnila najmä tým, že priložené plnomocenstvo uzavreté medzi splnomocniteľom K., nar. X., bytom K.K. a navrhovateľom ako splnomocnencom uzatvorené v Námestove dňa 25.07.2009, považuje správny orgán za absolútne neplatné, nakoľko hore uvedený splnomocniteľ K., nar. X., dňa X. zomrel, čím toto splnomocnenie zaniklo.

Rovnako odporkyňa vyslovila názor, že uvedený splnomocniteľ K. nemohol v roku 2007 poveriť splnomocnenca Š. predajom nehnuteľností v katastrálnom území K., zapísaných na LV č. X. pre k. ú K., nakoľko v tom čase nebol na tomto liste vlastníctva č. X. evidovaný ako vlastníik.

Navyše pri ďalších nehnuteľnostiach, ktorých vlastníkom je v zmysle LV č. X. pre k. ú K., odporkyňa zistila, že kúpna cena v kúpnej zmluve je pre všetky prevádzané nehnuteľnosti stanovená jednou sumou vo výške 10 €. Nakoľko z povahy prevádzaných nehnuteľností vyplynulo pre odporkyňu, že nemôže ísť o rovnaké ceny, potom aj v tejto zvyšnej časti posúdila právny úkon ako neplatný.

Pri svojich právnych záveroch vychádzala z aplikácie ustanovení § 33b ods. 2, § 39 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj § 31 ods. 1 a 3 zák. č. 162/1995 Z.z. a § 36b ods. 2 vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 79/1996 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon NR SR o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, kedy kládla dôraz najmä na oprávnenie prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou z hľadiska existencie jeho práva k nehnuteľnosti a z hľadiska spôsobilosti na právne úkony v čase, kedy k úkonom došlo, hodnovernosť, určitosť a zrozumiteľnosť prejavu vôle účastníkov konania a nehnuteľností, najmä z hľadiska údajov katastra nehnuteľností a na iné hmotnoprávne podmienky platnosti právneho úkonu.

Podľa § 36b ods. 2 citovanej vyhlášky č. 79/1996 Z.z. pri skúmaní platnosti zmluvy sa zisťuje, či právny úkon svojim obsahom alebo účelom neodporuje zákonom alebo či ho neobchádza alebo či sa neprieči dobrým mravom a to najmä či

- a) účastník bol spôsobilý na právne úkony,*
- b) účastník nespôsobilý na právne úkony bol zastúpený zákonným zástupcom alebo iným zástupcom,*
- c) za právnickú osobu konal oprávnený zástupca,*
- d) zmluva, ktorej účastníkom je osoba, ktorá nemôže písať, alebo čítať, bola uzatvorená formou notárskej zápisnice,*
- e) v zmluve ide o skutočne opísané prejavy vôle osôb v nej uvedených s osobitným zreteľom na tých, ktorých právo na jej základe zaniká alebo sa obmedzuje,*
- f) uzavretiu zmluvy účastníkov nie sú na prekážku okolnosti, ktoré bránia nakladaniu s nehnuteľnosťou, a či k právnemu úkonu účastníka, ktorý je obmedzený pri disponovaní s nehnuteľnosťou, prípadne k zmluve ako celku bol udelený potrebný súhlas.*

II.**Konanie na prvostupňovom súde**

Proti tomuto rozhodnutiu navrhovateľ podal odvolanie z 25.11.2007 prostredníctvom odporkyne na Krajský súd v Žiline.

Krajský súd ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie a rozhodnutie správneho orgánu ako súladné so zákonom potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p. z nasledujúcich dôvodov.

Hoci na písomnom vyhotovení zmluvy, ktorá bola daná na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, nie je uvedený dátum jej uzavretia, z potvrdenia Mesta Námestovo má krajský súd preukázané, že uvedenú zmluvu podpísal za predávajúceho K. navrhovateľ ako jeho splnomocnený zástupca dňa 30.09.2009, tzn. aj v tento deň bola uzavretá.

Ďalej krajský súd zdôraznil, že pevne spojené so zmluvou bolo dňa 01.10.2009 s návrhom na vklad doručené týmto spôsobom plnomocenstvo, ktorým K. splnomocnil navrhovateľa vo veci prevodu nehnuteľnosti predajom vlastníckych podielov v k. ú. K. zapísaných na LV č. X..

Krajský súd nemal pochybnosti, že v deň osvedčenia pravosti podpisu (tzn. 25.07.2007) menovaný K. plnomocenstvo vlastnoručne podpísal, avšak menovaný K., nar. X., zomrel dňa X..

Na základe zisteného skutkového stavu a citujúc ustanovenia § 31 ods. 1 a 3, § 30 ods. 5 písm. d) a § 79i zák. č. 162/1995 Z.z. spolu s § 33b ods. 2 a 6 Občianskeho zákonníka sa krajský súd stotožnil s správnym záverom odporkyne o tom, že plnomocenstvo, ktoré udelil

splnomociteľ K. navrhovateľovi ako splnomocnencovi a ktoré bolo súčasťou kúpnej zmluvy uzavretej dňa 30.09.2009, ohľadne ktorej prebiehalo vkladové konanie V 1474/09, zaniklo smrťou uvedeného splnomociteľa. Navyše, ak by splnomociteľ v splnomocnení splnomocnil splnomocnenca napríklad na nakladanie s jeho nehnuteľnosťami po jeho smrti, takéto splnomocnenie by obchádzalo občianskoprávny inštitút dedenia.

Takisto krajský súd konštatoval, že pôvodný vlastník nehnuteľností K. už nemal spôsobilosť mať práva a povinnosti, ktorú stratil smrťou (§ 7 ods. 2 Občianskeho zákonníka), a preto nemohol vystupovať v prevodnej zmluve ako prevodca, v danom prípade zastúpený splnomocnencom. V súvislosti s uvedeným názorom odkázal krajský súd na právny názor Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 4Cz 60/1982.

Obdobne krajský súd s poukazom na prechodné ustanovenie § 79i zák. č. 162/1995 Z.z. potvrdil názor odporkyne, že kúpna cena 10 € bola vypočítaná vo vzťahu ku všetkým prevádzaným spoluvlastníckym podielom, tzn. aj k spoluvlastníckym podielom, ku ktorým navrhovateľ nemal právo nakladať.

III.

Odvolyvanie navrhovateľa/stanoviská

Vo včas podanom odvolaní zo dňa 05.11.2010 (č. 1. 123) proti rozsudku prvostupňového súdu s priloženými dôkazmi navrhovateľ poukázal na to, že rozsudok krajského súdu je nezákonný, a to podľa písmena

- a) došlo k vadám,
- b) k nesprávnemu rozhodnutiu,
- c) k nevykonaniu navrhnutých dôkazov,
- d) k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) sú tu ďalšie skutočnosti,
- f) k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci

(podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ v svojom podaní poukazoval na odvolacie dôvody vymenovaných v ustanovení § 205 ods. 2 O.s.p.).

Konkrétne navrhovateľ argumentoval v nasledujúcich 7 bodoch, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky následne cituje:

1. *Odporca nerozhodol o návrhu V-1474/2009 v zákonnej lehote (30 dní od podania). Teda – rozsudok zmätočne tvrdí, že nemám právo na žiadnu náhradu.*
2. *Môj otec K. bol vlastníkom predmetných podielov od 01.03.1995 (vid'. dôkaz č.1) a zapísané do katastra nehnuteľností to bolo pod položkou – 107/98 (vid'. dôkaz č.2) Teda – rozsudok je nezákonný, lebo uvádza nepravdu.*
3. *Rozsudok zavádza do omylu (vid'. dôkaz č.3), Š. sa vyjadril písomne. Teda – nie je pravda čo je v rozsudku napísané.*
4. *Majetok bol prejednaný (vid'. dôkaz č.4). 1 D/346/2008. Teda –je neprípustné tvrdenie v rozsudku, že tento majetok mal byť prejednaný v rámci dedičského konania, lebo je zrejmé, že ho v roku 2008 notárovi kataster nevydal.*
5. *Nestotožňujem sa ani zo záverom súdu, že splnomocnenie zaniklo. Teda – dedenie nebolo obchádzané, dedičské konanie bolo.*
6. *V čase úkonu plnomocenstvo nezaniklo a potvrdzujú to aj iné listiny a navrhnutí svedkovia. Teda – súd odmietol vypočuť svedkov a mylne vyhodnotil písomné dôkazy.*
7. *Zmätočne súd rozsudkom obhajuje svoje rozhodnutie situáciou z 4Cz. 60/1982 z čias totality, tu je zámer ovplyvniť najvyšší súd v prípade odvolania.*

So zdôraznením, že kúpna zmluva bola uzatvorená 23.08.2009 a po vysvetlení nezákonného výmazu podielu otca navrhovateľa (vec mal vyriešiť až zhotoviteľ „ROEP-u v K.“, Ing. K.), tak podpis navrhovateľa bol overený až 30.09.2009.

Záverom navrhovateľ požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil na nové prejednanie.

Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 03.12.2010 (č. 1. 132) vyplýva, že nesúhlasí s námietkami navrhovateľa, uvádzanými v bodoch 1. až 7. predmetného odvolania. Súčasne navrhla nevyhovieť odvolaniu navrhovateľa a rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Dňa 20.01.2011 bolo na Najvyšší súd Slovenskej republiky doručené podanie 1/ A. rod. Č., bytom V. a 2/ K., bytom V. (ďalej oznamovatelia) označené ako Vyjadrenie ku konaniu. V tomto vyjadrení obaja konštatovali svoje zistenie, že navrhovateľ ako ich brat ešte aj po smrti ich otca, K., prepisuje na základe splnomocnenia nehnuteľnosti, ktoré patria do dedičstva. Niektoré prevody mala riešiť príslušná prokuratúra, ktorá podľa úradnej, podľa obidvoch oznamovateľov doslova halierovej ceny pozemkov, konanie zastavila pre nízku škodu.

Ďalej obaja oznamovatelia vyslovili záver, že navrhovateľ mal podľa nich neznámym spôsobom získať plnú moc na nakladanie so všetkými vecami otca v roku 2007, kedy už ich otec nevnímal dianie okolo seba.

Záverom svojho podania požiadali Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby v uvedenom konaní predmetné rozhodnutie odporkyne potvrdil ako vecne správne a zákonné a odvolanie navrhovateľa zamietol ako nedôvodné.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa

ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Predovšetkým Najvyšší súd upozorňuje na zoznam odvolacích dôvodov predložených navrhovateľom, tzn. že rozsudok krajského súdu je nezákonný, a to podľa písmena došlo

- a) k vadám,
- b) k nesprávnemu rozhodnutiu,
- c) k nevykonaniu navrhnutých dôkazov,
- d) k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) sú tu ďalšie skutočnosti,
- f) k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

Takto všeobecne sformulované odvolacie dôvody nezodpovedajú svojim rozsahom a obsahom zákonným požiadavkám odôvodnenia v zmysle § 205 v spojení s § 246c ods. 1

O.s.p. Už v svojom rozhodnutí 5Sžf 55/2007 Najvyšší súd poukázal na dôležitosť dispozičnej zásady ovládajúcej správne súdnictvo v oboch súdnych inštanciách v tom duchu, že nasledovne: „S právom účastníka podať odvolanie proti meritórnemu rozsudku prvostupňovému súdu je nerozlučne spojená jeho povinnosť v odvolaní presne v zmysle usmernenia obsiahnutého v § 205 ods. 1 O.s.p. špecifikovať právne nedostatky napadnutého rozsudku prvostupňového súdu (tzn. v čom sa napadnutý rozsudok alebo postup súdu považuje za nesprávny), ktorých rozsah je striktno vymedzený v nasledujúcom ustanovení § 205 ods. 2 O.s.p. Naopak ako na neprípustné so samotnou myšlienkou odvolacieho súdneho konania je potrebné nazeráť na to odvolanie alebo jeho časť, v ktorej účastník v nekonkrétnej a súčasnej vo všeobecnej rovine polemizuje s nedostatky správneho rozhodnutia, avšak z týchto svojich úvah nevyvodzuje, v rozpore so zásadou hospodárnosti súdneho konania, argumenty o nesprávnosti odvolaním napadnutého rozsudku alebo o vadách v postupe prvostupňového súdu. Pripustením takéhoto konania by sa vlastne zmarila hlavná úloha súdov, ktorá spočíva v náprave nezákonného stavu v primeranej lehote.“ Súčasne je nutné pripojiť, že od navrhovateľa sa neočakáva (viď § 250l ods. 1 O.s.p.) nutné právne zastúpenie, ale na druhej strane, ak nevyužije možnosť právnej pomoci, toto ho nezbačuje povinnosti riadne a správne formulovať odvolacie dôvody.

Preto Najvyšší súd nemôže z tak sformulovaných odvolacích dôvodov vychádzať a bude sa zaoberať iba s argumentáciou, ktorú navrhovateľ k odvolaní pripojil.

Na prvom mieste navrhovateľ poukazoval na to, že odporca nerozhodol o jeho návrhu v zákonnej lehote. Tu Najvyšší súd poukazuje, že nejde o vadu konania s vplyvom na zákonnosť. Na základe uvedeného je táto námietka nedôvodná, lebo proti tvrdenej nečinnosti sa mohol navrhovateľ počas konania domáhať nápravy inými prostriedkami, čo aj podľa priloženej písomnosti (Odpoveď na výzvu doručená 15.12.2009 č. 1. 125) navrhovateľ učinil.

Tiež navrhovateľ poukazoval prostredníctvom prvej strany uznesenia Okresného súdu v Dolnom Kubíne sp. zn. D 1780/93 na to, že jeho otec K. bol vlastníkom predmetných

podielov od 01.03.1995, čo malo byť zapísané do katastra nehnuteľností pod položkou – 107/98. Najvyšší súd preskúmal v tomto smeru odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu a nedospel k záveru, že by krajský súd uvedené skutočnosti spochybňoval. Preto ani v tejto námietke sa Najvyšší súd nestotožnil s názorom navrhovateľa, že rozsudok krajského súdu, lebo uvádza nepravdu, resp. že uvádza do omylu, je tým nezákonný.

Obdobne navrhovateľ namietal, že majetok bol prejednaný (podľa všetkého pod dôkazom č. 4 navrhovateľ označuje uznesenie Okresného súdu v Námestove č. k. 1D/346/2008-32 z 10.12.2008 o zastavení konania o dedičstve po poručiteľovi K., rod. Č. z dôvodu zanechania majetku nepatrnej hodnoty. Najvyšší súd musí takéto dôkazný prostriedok odmietnuť, lebo samotný obsah sporu, tzn. spor o vklad vlastníctva, k majetku uvedeného poručiteľa, ktorý nespĺňa definíciu majetku nepatrnej hodnoty, preukazuje, že v rámci prejednávania dedičského konania neboli tieto informácie riadne zistené alebo vyhodnotené (viď výsledky predbežného šetrenia notára). Obdobné závery vyplývajú aj z podania 1/ A. rod. Č., bytom V. a 2/ K., bytom V. označené ako Vyjadrenie ku konaniu z 12.01.2011.

K námietke odporcu, že sa nestotožňuje so zo záverom krajského súdu, že splnomocnenie zaniklo, Najvyšší súd v danej problematike iba odkazuje na právne názory krajského súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Za daných okolností s tým spojenú námietku, že toto jeho tvrdenie potvrdzujú aj iné listiny a navrhnutí svedkovia, musí Najvyšší súd vyhodnotiť ako nedôvodnú, lebo na posúdenie zániku plnomocenstva smrťou splnomocneného postačujú iba dôkazy vykonané v správnom konaní (tzn. preukázanie dátumu úmrtia poručiteľa K.).

Rovnako argumentáciu navrhovateľa, že krajský súd zmätočne obhajuje svoj rozsudok rozhodnutím č. 4Cz 60/1982 z čias totality, nemôže Najvyšší súd akceptovať. Na jednej strane je nutné uznať, že prostredníctvom zákona č. 480/1991 Zb. o dobe neslobody bolo obdobie rokov 1948 až 1989 charakterizované, ako obdobie, kedy komunistický režim porušoval ľudské práva i svoje vlastné zákony. Avšak na druhej strane uvedený zákon vyslovil právnú

kontinuitu, lebo všetky právne akty prijaté v tomto období označil za nemenné s výnimkou tých, ktoré zrušujú osobitné zákony. Na základe uvedeného nie je možné vylúčiť oprávnenie krajského súdu sa odvolávať aj na právne názory obsiahnuté v rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 4Cz 60/1982.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok navrhovateľa a stanoviska odporcu Najvyšší súd s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný navrhovateľ má právo na úplnú náhradu trov tohto konania.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava evidencie nehnuteľností je iba čiastočne spojená s právnymi vzťahmi uvedenými v § 7 ods. 1 O.s.p.), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

V prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v oblasti ukladania alebo rušenia súdnych poplatkov v zmysle § 12 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevyužil svoje oprávnenie.

Podľa § 12 ods. 1 veta druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch je odvolací súd oprávnený rozhodnúť vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde.

Túto svoju právomoc Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd nevyužil, a tým dochádza k zákonnej delegácii na krajský súd, aby o súdnom poplatku, ak vôbec poplatková povinnosť v prejednávanej veci vznikla, za odvolacie konanie rozhodol.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 27. septembra 2011

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová